

Harald Jensen: Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) talte om, at der skulde være skabt Utryghed, og at der i store Kredse næredes Mistillid til den højtærede Minister. Jeg kunde ønske at understrege, hvorfra denne Utryghed stammer. Den stammer ikke fra de to Artikler i „Social-Demokraten“, som det ærede Medlem omtalte, og i det hele taget ikke fra Artikler fra den Side i Pressen, men den stammer derfra, at den anden Del af Pressen gennem Aarene, fra Begyndelsen og indtil nu, vedblivende indtager en efter endnu større Kredses Opfattelse ganske unneutral Holdning under de sørgelige Tilstande, der hersker i Europa. Naar der stadig fra den Side fremsættes Klager over Uneutralitet fra anden Side, nemlig fra den Side, hvortil jeg i væsentlig Grad hører, opfatter jeg det som det gamle Trick, at man, naar man selv gør noget, der ikke er rigtigt, søger at faa medskyldige ved at pege paa, at der og der bliver der gjort noget lignende. Naar der fra den Side i Pressen, jeg tilhører, fremkommer et og andet, kommer det som en Modvægt imod, hvad der siges fra anden Side. Jeg har haft Lejlighed til at følge Bladene i de forløbne Aar og se den Form, under hvilken enkelte Blade stadig udtaler deres Mening og demonstrerer et „neutralt“. Syn paa Sagen. Det sker gennem tendentiøse Telegrammer, Telegrammer, som tager Udtalelser fra den ene Side, medens de ikke berører Udtalelser fra anden Side. Neutraliteten demonstreres paa den Maade, at man optrykker lange Artikler fra en af de krigsførende Parter Blade, som gløder af Had til den anden krigsførende Part, medens man ikke fremkommer med noget fra den anden Side, ikke selv opstiller nogen Modvægt derimod, men overlader dette til andre Blade. Neutraliteten demonstreres paa den Maade, at der er Jubel, hver Gang der noteres en Sejr paa den ene Side, selv om den er nok saa lille, medens man, naar der er en Sejr paa den anden Side, selv om den er betydeligt større, trøster sig med, at det ikke har noget at sige.

Saadan ledes Pressen. Man har her fremført et Par Artikler, der har staaet i et enkelt Blad; jeg skal ikke komme ind derpaa, det drejer sig dog kun om et Par Artikler, men jeg er ganske vis paa, at skulde man bringe alt, hvad der er fremkommet i Dagspressen, og som efter min og efter store Kredses Opfattelse strider imod den neutrale Stilling, vi bør indtage, her ind i Salen, maatte man anvende

mindst en Vognmandsvogn dertil. Der er et gammelt Ord, som siger, at Ensidighed avler Ensidighed, og naar man fra den Side har været ensidig i en saa betydelig Grad, er det ganske naturligt, at der fra anden Side fremkommer retledende Bemærkninger derimod, og at man søger at afbalancere det Indtryk, der saaledes kan skabes gennem Pressen. Det vilde ikke være rigtigt, om nogen af de krigsførende Magter fik det Indtryk, at der hersker en Stemning for eller imod den ene af Parterne her i Danmark. Vort lille Lands Eksistens kommer vistnok i betydelig Grad til at bero paa, at vi forholder os ganske rolig, og at vi ikke opirrer eller i det hele taget taler opirrende om nogen af Parterne.

Der er fra Mindretallet fremkommet et Forslag, som jeg maa advare imod at stemme for. Jeg skal slet ikke tale om, hvorvidt det i det hele taget vil være rigtigt og heldigt at have et saadant Nævn, men det forekommer mig, at alene den Form, man har givet det, straks fra Begyndelsen vil betegne det som et Overklassenævn. Naar det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) udtalte, at der, hvis et saadant Nævn indførtes, vilde kunne blive Tillid fra alle Sider, skal jeg dertil bemærke, at det kan jo godt være, at nogle Kredse, maaske de, hvortil det ærede Medlem hører, vilde se hen til et saadant Nævn med nogen Tillid, sikre paa, at dette Nævn nok skulde ordne Sagen saaledes, at Ordningen faldt i Traad med de Sympatier, som næres af det ærede Medlem og de Kredse, som han tilhører. Men fra vor Side vil et saadant Nævn kun kunne betragtes som et Overklassenævn, et Nævn, som ikke det almindelige Folk vilde have Spor af Tillid til. Det er ganske ejendommeligt, at man vel vogter sig for at stille Rigsdagen frit i dette Tilfælde. Rigsdagen skal vælge 5 Medlemmer, men disse 5 Medlemmer skal vælges ud af bestemte Klasser, de 2 af Universitetets juridiske Fakultet, og de 3 andre skal opfylde Betingelserne for at kunne beskikkes til Dommer i en Overret. Et saadant juridisk Nævn, et Nævn fra de Klasser vil aldeles ikke finde nogen Tilslutning i Befolkningen, og det ser ganske ejendommeligt ud, at Rigsdagen her skal bindes til at vælge dette Nævn indenfor enkelte Klasser og enkelte Dele af Befolkningen. Rigsdagen bør efter min Mening i saadanne Tilfælde altid staa frit og dens Valg ikke begrænses, saaledes som det er sket her. Det røber en Mistillid til Rigsdagen, som jeg